USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobkyně: **LEDOPA OIL s.r.o.**, IČ 29293651, se sídlem Jihlavská 1007/2, Žďár nad Sázavou, zast. JUDr. Milanem Jelínkem, advokátem, se sídlem Sokolovská 5/49, Praha 8, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 25. 5. 2015, č. j. 15983/15/5300-22441-711309, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 29. 6. 2017, č. j. 29 Af 67/2015 – 51,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu na bankovní účet zástupce žalobkyně do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Rozsudkem ze dne 29. 6. 2017, č. j. 29 Af 67/2015 – 51, Krajský soud v Brně zamítl žalobu proti rozhodnutí ze dne 25. 5. 2015, č. j. 15983/15/5300-22441-711309. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutím Finančního úřadu pro kraj Vysočina (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 17. 6. 2014, č. j. 1199252/14/2914-24802-706194 a č. j. 1199425/14/2914-24802-706194, a tato rozhodnutí potvrdil. Správní orgán prvního stupně výše specifikovanými rozhodnutími (platebními výměry) vyměřil žalobkyni nadměrný odpočet na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období měsíce března 2012 ve výši 68.752 Kč, a dále žalobkyni za zdaňovací období měsíce května 2012 vyměřil daň z přidané hodnoty ve výši 261.039 Kč, to vše v souvislosti s přijatými zdanitelnými plněními od dodavatelů, která měla spočívat v poskytnutí reklamních služeb.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) blanketní kasační stížnost, ve které toliko označila rozsudek krajského soudu, který

napadá. Usnesením ze dne 2. 8. 2017, č. j. 4 Afs 156/2017 – 8, vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení, a to prostřednictvím svého zástupce, kasační stížnost doplnila. Stěžovatelka byla vyzvána, aby uvedla, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů rozsudek krajského soudu napadá, a čeho se kasační stížností domáhá. Soud stěžovatelku poučil, že kasační stížnost odmítne, pokud nebudou její vady ve stanovené lhůtě odstraněny. Předmětné usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatelky dne 8. 8. 2017; stanovená lhůta tak v souladu s § 40 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s."), uplynula dne 8. 9. 2017, aniž by stěžovatelka kasační stížnost o chybějící náležitosti doplnila.

[3] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. „[k]*romě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně*."

[4] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. „[p]*ředseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen*."

[5] Dle názoru Nejvyššího správního soudu není přípustné, aby za stěžovatelku domýšlel, které skutečnosti a z jakých konkrétních pohnutek měla pro potřeby kasační stížnosti na mysli. Na podporu tohoto závěru Nejvyšší správní soud odkazuje na usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 19 1. 1993, č. j. 6 A 85/92 – 5, podle kterého „[s]*oud není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné nezákonnosti správního aktu. Nepostačí proto, vytýká-li žaloba obecně, že zákon byl porušen, anebo to, že řízení bylo vadné, aniž by poukazovala na konkrétní skutečnosti, z nichž je takové tvrzení dovozováno*."

[6] Nejvyšší správní soud stěžovatelku řádně vyzval k odstranění vytýkaných vad kasační stížnosti a poučil ji o následcích nerespektování takového požadavku. Stěžovatelka však vytýkané vady ve stanovené lhůtě neodstranila. Vzhledem k tomu, že stěžovatelka nedoplnila důvody, z jakých napadá rozsudek krajského soudu, nebyly splněny podmínky § 106 odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení pro tento nedostatek není možno pokračovat.

[7] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

[8] Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), „[b]*yl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek*." Podle

odstavce 5 téhož ustanovení „[v] *řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé*.“

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro vrácení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Zástupce stěžovatelky uhradil soudní poplatek převodem na účet ke dni 9. 8. 2017. Vzhledem k tomu, že soud kasační stížnost odmítl, aniž rozhodl o věci samé, byly naplněny podmínky pro vrácení soudního poplatku zaplaceného stěžovatelkou, jak jsou vymezeny v § 10 odst. 3 věta třetí zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 10 odst. 5 téhož zákona. Na základě výše uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že se stěžovatelce vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5.000 Kč. Uvedená částka bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení na bankovní účet, ze kterého zástupce stěžovatelky soudní poplatek zaplatil.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. září 2017

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu